

дѣлятъ, какви елементи има въ слънцето. Всѣки елементъ дава специална цвѣтна линия на тъмното поле на спектроскопа. Сжщо така и различнитѣ звезди иматъ свой собственъ спектъръ. Спектритѣ на различнитѣ звезди се различаватъ едни отъ други по цвѣта, по широчината си. Ако единъ и сжщъ спектъръ ту се разширява, ту се смялява, това показва, че дадена звезда се приближава или отдалечава отъ земята. Колкото по-широкъ става спектърътъ, толкова поблизо дохожда звездата до земята. Такива заключения ученитѣ вадятъ и за рѣкитѣ. Щомъ водата на нѣкоя рѣка се увеличава, това показва, че снѣговетѣ се топятъ. Намалява ли се водата, и топенето на снѣговетѣ се намалява. Стопи ли се окончателно снѣгътъ, рѣката може съвършено да пресъхне. При това положение, ученитѣ нѣма какво повече да разсжждаватъ. Тѣ не могатъ вече да вадятъ никакви заключения.

Сега, като дойдемъ до науката, ние лесно си обясняваме нѣщата. Виждаме, че воденици работятъ, градини се напояватъ, мотори се движатъ и т. н. Всичко това е ясно на учения. Той знае, отде иде тази вода, какъ е впрегната на работа. Обаче, простиятъ воденичаръ, който не знае тия нѣща, единъ день забелязва, че водата намалява, и воденицата му спира. Той казва: Навѣрно водата е отбита. — Това не е знание. Той трѣбва положително да знае, кжде е отишла водата.